

Dosarul nr. 2ra-1538/22
2-14016078-01-2ra-25102022

Prima instanță: Judecătoria Cahul, sediul Central (jud. A. Bologan)
Instanța de apel: Curtea de Apel Cahul (jud. G. Vavrin, E. Dvurecenschii, S. Pilipenco)

ÎNCHEIERE

08 februarie 2023

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătoria

Dumitru Mardari
Galina Stratulat
Mariana Pitic

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Eugeniu Grosu,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Eugeniu Grosu împotriva lui Iuri Crasilnicov, Alexandrei Crasilnicova și Companiei Internaționale de Asigurări „Asito Direct” Societate pe Acțiuni (succesor în drepturi al Companiei Internaționale de Asigurări „Asito” Societate pe Acțiuni), intervenient accesoriu Compania de Asigurare „Moldasig” Societate pe Acțiuni cu privire la constatarea vinovăției lui Iuri Crasilnicov în comiterea accidentului rutier, repararea prejudiciului material și moral cauzat în urma accidentului rutier și compensarea cheltuielilor de judecată și

acțiunea reconvențională depusă de Iuri Crasilnicov și Alexandra Crasilnicova împotriva lui Eugeniu Grosu, intervenient accesoriu Compania Internațională de Asigurări „Asito Direct” Societate pe Acțiuni și Compania de Asigurare „Moldasig” Societate pe Acțiuni cu privire la repararea prejudiciului material și moral cauzat în urma accidentului rutier și

acțiunea reconvențională depusă de Alexandra Crasilnicova împotriva lui Eugeniu Grosu, Companiei de Asigurare „Moldasig” Societate pe Acțiuni, intervenient accesoriu Compania Internațională de Asigurări „Asito Direct” Societate pe Acțiuni cu privire la repararea prejudiciului moral și material și compensarea cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei din 16 iunie 2022 a Curții de Apel Cahul, prin care a fost respins apelul declarat de Eugeniu Grosu și a fost menținută hotărârea din 13 decembrie 2021 a Judecătoria Cahul, sediul Central,

constată:

La data de 21 august 2014, Eugeniu Grosu a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Iuri Crasilnicov cu privire la repararea prejudiciului material și moral cauzat în urma accidentului rutier.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că la data de 15 august 2012 agentul constatator i-a întocmit procesul-verbal cu privire la contravenție în baza art. 242 alin. (1) din Codul contravențional, iar ca temei s-a invocat că la data de 09 august 2012, aproximativ la ora 16.30, aflându-se la volanul autoturismului de model „Audi 100”, cu numărul de înmatriculare XXXXX a comis un accident rutier, fiind recunoscut vinovat de comiterea acestuia și sancționat cu amendă în mărime de 40 unități convenționale.

A menționat că, în dezacord acord cu procesul-verbal cu privire la contravenție și cu faptul că a fost recunoscut vinovat de comiterea accidentului rutier, la 28 august 2012 a depus contestație. Prin hotărârea din 26 octombrie 2012 a Judecătorei Cahul s-a respins ca neîntemeiată contestația depusă de Eugeniu Grosu împotriva procesului-verbal cu privire la contravenție și a deciziei agentului constatator din 15 august 2012.

Iar, prin hotărârea din 19 iunie 2013 a Judecătorei Cahul s-a admis contestația depusă de Eugeniu Grosu împotriva procesului-verbal cu privire la contravenție din 15 august 2012 și a deciziei de sancționare conform art. 242 alin. (1) din Codul contravențional, s-a anulat procesul-verbal cu privire la contravenție din 15 august 2012 și s-a încetat procesul contravențional în baza art. 461 din Codul contravențional, hotărârea fiind menținută prin decizia din 24 septembrie 2013 a Curții de Apel Cahul.

Reclamantul a menționat că la data comiterii accidentului, 09 august 2012, pe partea dreaptă a carosabilului staționa un microbuz de culoare albă, care mai târziu s-a constatat că aparține lui Iuri Pila, de model „Mercedes” și în momentul manevrei de ocolire, obstacole care să nu-i permită această manevră nu erau. La fel, în partea opusă din față, pe stânga, staționa un autoturism de culoare verde, de model „Moskvici”, la volanul căruia se afla Iuri Crasilnicov, care la câțiva metri în fața lui a manevrat brusc spre stânga lui, fără semne de avertizare sau semnalizare și fără a-i permite trecerea prioritară, a provocat accidentul rutier.

Astfel, reclamantul a solicitat recunoașterea vinovăției lui Iuri Crasilnicov în comiterea accidentului rutier și încasarea de la acesta a sumei prejudiciului material estimat la suma de 42 832 de lei, conform actului de defectare a automobilului și a sumei de 450 de lei, pentru perfectarea actului de defectare

De asemenea, drept rezultat al accidentului rutier produs din vina lui Iuri Crasilnicov, reclamantul a invocat că nu a avut posibilitatea de a se folosi de automobilul său, din cauza lipsei pe piață a unor piese de schimb, fiind nevoit toată această perioadă de timp să demonstreze în instanța de judecată nevinovăția sa în producerea acestui accident rutier, fapt care l-a făcut să sufere psihologic și să trăiască emoții negative de nervozitate și stres, fiindu-i cauzat un prejudiciu moral pe care îl estimează la suma de 25 000 de lei.

A solicitat reclamantul a încasa de la Iuri Crasilnicov în beneficiul său prejudiciul material în sumă de 43 282 de lei, prejudiciul moral în sumă de 25 000 de lei și compensarea cheltuielilor de judecată.

La data de 13 ianuarie 2016 Eugeniu Grosu a depus cerere în baza art. 60 din Codul de procedură civilă privind concretizarea pretențiilor și a solicitat încasarea din contul lui Iuri Crasilnicov, Alexandra Crasilnicova și CIA „Asito ” SA suma de 43 282 de lei, cu titlu de prejudiciu material și a tuturor cheltuielilor de judecată și încasarea din contul lui Iuri Crasilnicov, Alexandra Crasilnicova prejudiciul moral în sumă de 25 000 de lei.

Ulterior, reclamantul a depus cerere de concretizare în baza art. 60 din Codul de procedură civilă, prin care a solicitat suplimentar pretențiilor de bază și constatarea vinovăției lui Iuri Crasilnicov în comiterea accidentului rutier.

La 22 decembrie 2014, Iuri Crasilnicov și Alexandra Crasilnicova au depus acțiune reconvențională împotriva lui Eugeniu Grosu, intervenienți accesorii CA „Moldasig” SA, CIA „Asito” SA cu privire la repararea prejudiciului material și moral.

În motivarea acțiunii reconvenționale, Iuri Crasilnicov și Alexandra Crasilnicova au indicat că la data de 09 august 2012, aproximativ la ora 16.30, Iuri Crasilnicov aflându-se la volanul autoturismului de model „Moskvici 412”, cu număr de înmatriculare XXXXX, pe str. Vasile Alecsandri, or. Cahul, staționând lângă sifonărie, de unde a început deplasarea cu intenția de a vira la stânga, pentru efectuarea manevrei de întoarcere spre banda opusă a carosabilului. În timpul deplasării, înaintea sa, pe banda opusă a carosabilului, aproximativ la 30-40 metri staționa o unitate de transport. Deplasându-se 3-4 metri, a început manevra de întoarcere la stânga și în acel moment a văzut cum de la cotitură, în direcția sa, cu viteză excesivă, se deplasa automobilul de model „Audi 100”, cu numărul de înmatriculare XXXXX, condus de Eugeniu Grosu.

Reclamantii reconvenționali au adăugat că Iuri Crasilnicov a oprit automobilul sub unghi, pe partea sa a carosabilului pentru a acorda prioritate autoturismului de model „Audi 100”, cu numărul de înmatriculare XXXXX și finisarea manevrei de întoarcere. În acel moment partea din față a automobilului său a fost aproximativ la 0,5 metri de la mijlocul drumului și anume 4,5 metri de pe partea stângă a carosabilului. Autoturismul de model „Audi 100” a ocolit automobilul, care stătea pe banda opusă a carosabilului, dar când s-a întors pe partea sa a carosabilului, autoturismul de model „Audi 100” a continuat să se apropie de automobilul său, însă Iuri Crasilnicov nu a reușit să se deplaseze înapoi și automobilul de model „Audi 100” a tamponat partea din față a automobilului său.

Au invocat că, accidentul rutier s-a produs din cauza vitezei excesive, lipsei de experiență și defecțiunea sistemului de frânare a automobilului de model „Audi 100”, cu numărul de înmatriculare XXXXX, condus de Eugeniu Grosu, deoarece în timpul frânării, urma de frânare a roatei din stânga este de 6,20 metri, de două ori mai mare, decât partea dreaptă a roatei de 3,40 metri, iar urmele de frânare au început pe partea sa a carosabilului, dar s-au finisat pe partea opusă a carosabilului.

Au considerat că agentul constatator corect a stabilit că vinovat de comiterea accidentului rutier este Eugeniu Grosu, fiind întocmit un proces-verbal cu privire la contravenție în baza art. 242 alin. (1) din Codul contravențional și pct. 45 alin. (2), pct. 51 lit. c) Regulamentul circulației rutiere.

Au invocat că în urma accidentului rutier din data de 09 august 2012 le-a fost deteriorat automobilul care le aparține, pentru restabilirea căruia este necesară suma de 4 190 de lei, precum și cauzat un prejudiciu moral în mărime de 5 000 de lei.

Au solicitat încasarea de la Eugeniu Grosu în beneficiul lui Iuri Crasilnicov și Alexandrei Crasilnicova suma de 4 190 de lei pentru repararea automobilului de model „Moskvici 412”, cu număr de înmatriculare XXXXX și încasarea sumei de 5 000 de lei pentru fiecare, pentru repararea prejudiciului moral.

La 16 iunie 2015, Alexandra Crasilnicova a depus cerere reconvențională suplimentară împotriva lui Eugeniu Grosu, CA „Moldasig” SA, intervenient accesoriu CIA „Asito” SA cu privire la repararea prejudiciului material și moral și compensarea cheltuielilor de judecată, în care a indicat aceleași argumente menționate în acțiunea reconvențională depusă de Iuri Crasilnicov și Alexandra Crasilnicova.

Prin încheierea din 22 decembrie 2014 a Judecătoriei Cahul a fost primită spre examinare cererea reconvențională depusă de Iuri Crasilnicov și Alexandra Crasilnicova împotriva lui Eugeniu Grosu cu privire la repararea prejudiciului moral în urma accidentului rutier și s-a dispus examinarea acesteia odată cu acțiunea inițială depusă de Eugeniu Grosu împotriva lui Iuri Crasilnicov privind încasarea prejudiciului material și repararea prejudiciului moral în urma accidentului rutier.

Prin încheierea din 20 februarie 2015 a Judecătoriei Cahul au fost atrași în calitate de intervenienți accesorii de partea reclamantului CIA „Asito” SA și CA „Moldasig” SA, în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Eugeniu Grosu împotriva lui Iuri Crasilnicov cu privire la repararea prejudiciului material și moral cauzat în urma accidentului rutier.

Prin încheierea din 27 aprilie 2015 a Judecătoriei Cahul s-a refuzat în primirea acțiunii reconvenționale depuse de Alexandra Crasilnicova împotriva lui Eugeniu Grosu cu privire la încasarea prejudiciului material și repararea prejudiciului moral.

Prin hotărârea din 01 martie 2017 a Judecătoriei Cahul s-a admis parțial cererea de chemare în judecată depusă de Eugeniu Grosu împotriva lui Iuri Crasilnicov, Alexandrei Crasilnicova, CIA „Asito” S.A. S-a încasat de la CIA „Asito” S.A. în beneficiul lui Eugeniu Grosu suma de 43 282 de lei, cu titlu de prejudiciu material în urma accidentului rutier, s-a încasat de la Iuri Crasilnicov în beneficiul lui Eugeniu Grosu suma de 1 000 de lei, cu titlu de recuperare a prejudiciului moral cauzat în urma accidentului rutier. În rest, acțiunea depusă de Eugeniu Grosu s-a respins ca neîntemeiată. S-a respins ca neîntemeiată cererea reconvențională depusă de Alexandra Crasilnicova împotriva lui Eugeniu Grosu și CA „Moldasig”. S-a încasat de la Iuri Crasilnicov în beneficiul lui Eugeniu Grosu, taxa de stat în mărime de 100 de lei, s-a încasat de la CIA „Asito” S.A. în beneficiul lui Eugeniu Grosu taxa de stat în mărime de 1 298, 46 de lei.

Prin decizia din 06 februarie 2018 a Curții de Apel Cahul s-au respins apelurile declarate de Iuri Crasilnicov și Alexandra Crasilnicova și CIA „Asito” SA și s-a menținut hotărârea din 01 martie 2017 a Judecătoriei Cahul.

Prin decizia din 19 decembrie 2018 a Curții Supreme de Justiție s-au admis recursurile declarate de CIA „Asito” SA și Iuri Crasilnicov și Alexandra Crasilnicova. S-a casat decizia din 06 februarie 2018 a Curții de Apel Cahul, cu trimiterea cauzei spre rejudecare, la Curtea de Apel Cahul, în alt complet de judecată.

Prin încheierea din 29 mai 2019 a Curții Supreme de Justiție s-a dispus strămutarea cauzei civile pentru examinare în ordine de apel la Curtea de Apel Comrat.

Prin decizia din 23 decembrie 2019 a Curții de Apel Comrat s-au admis apelurile declarate de Alexandra Crasilnicova, Iuri Crasilnicov și CIA „ASITO” SA. S-a casat hotărârea din 01 martie 2017 a judecătoriei Cahul cu trimiterea cauzei la rejudecare în aceeași instanță în alt complet de judecată.

Prin încheierea protocolară din 10 februarie 2021 a Judecătoriei Cahul, sediul Central, s-a admis și anexat cererea de concretizare a acțiunii depusă de Eugeniu Grosu prin care a solicitat de a fi atrași în calitate de copârâți Alexandra Crasilnicova și CA „Asito”.

Prin încheierea din 26 octombrie 2021 a Judecătoriei Cahul, sediul Central a fost primită spre examinare cererea reconvențională suplimentară depusă la 16 iunie 2015 de Alexandra Crasilnicova împotriva lui Eugeniu Grosu, CA „Moldasig” SA, intervenient accesoriu CIA „Asito” SA cu privire la încasarea prejudiciului material, repararea prejudiciului moral și compensarea cheltuielilor de judecată și s-a dispus examinarea acesteia odată cu acțiunea inițială depusă de Eugeniu Grosu împotriva lui Iuri Crasilnicov privind încasarea prejudiciului material și repararea prejudiciului moral în urma accidentului rutier.

Prin hotărârea din 13 decembrie 2021 a Judecătoriei Cahul, sediul Central, acțiunea înaintată de Eugeniu Grosu, acțiunea reconvențională înaintată de Iuri Crasilnicov și Alexandra Crasilnicova și acțiunea reconvențională înaintată de Alexandra Crasilnicova au fost respinse ca neîntemeiate. S-a încasat de la Eugeniu Grosu în beneficiul CIA „Asito Direct” SA suma de 973,94 de lei cu titlu de taxă de stat achitată la depunerea cererii de apel și suma de 730,38 de lei cu titlu de taxă de stat achitată la depunerea cererii de recurs.

La data de 10 ianuarie 2022, Eugeniu Grosu a declarat apel împotriva hotărârii din 13 decembrie 2022 a Judecătoriei Cahul, sediul Central, solicitând admiterea acestuia, casarea hotărârii și pronunțarea unei hotărâri noi de admiterea a acțiunii inițiale.

Prin decizia din 16 iunie 2022 a Curții de Apel Cahul, a fost respins apelul declarat de Eugeniu Grosu și a fost menținută hotărârea din 13 decembrie 2021 a Judecătoriei Cahul, sediul Central.

Pentru a decide astfel, Curtea de Apel Cahul a menționat, că prima instanță just a stabilit nerespectarea de către asigurații Eugeniu Grosu, Iuri Crasilnicov, Alexandra Crasilnicova a prevederilor art. 18 alin.(1) lit. c) Legea nr. 414 din 22 decembrie 2006

cu privire la asigurarea obligatorie de răspundere civilă pentru pagube produse de autovehicule.

Instanța de apel a reținut ca întemeiată concluzia instanței ierarhic inferioare care a conchis că, Eugeniu Grosu prin omisiunea de a înștiința compania de asigurări despre intenția de a efectua expertiza independentă, nu a asigurat dreptul companiei de asigurări de a asista la evaluarea de către „Intehral Auto” SA a prejudiciului cauzat, prin ce a încălcat procedura de regularizare a daunelor conform art. 18, 19, 20, 21, 23 a Legii nr. 414 din 20 decembrie 2006.

Respectiv, Actul de defectare a automobilului din 06 iunie 2014, întocmit de către „Interhral Auto” SA, în privința automobilului de model „Audi 100”, potrivit căruia valoarea prejudiciului cauzat proprietarului, constituie suma de 42 832 de lei, a fost întocmit fără ca Eugeniu Grosu să fi informat compania de asigurări despre producerea accidentului, precum și fără a primi un refuz privind despăgubirea de asigurare, fapt ce atestă incontestabil, nerespectarea de către Eugeniu Grosu a normelor legale stipulate în Legea nr. 414 din 22 decembrie 2006.

Astfel, instanța de apel a considerat drept justă concluzia instanței de fond de respingere a solicitării lui Eugeniu Grosu cu privire la încasarea de la CIA „Asito Direct” SA a prejudiciului material cauzat în rezultatul accidentului rutier.

Similar, instanța de apel a reținut ca întemeiată concluzia primei instanțe care a conchis că nu poate fi încasat prejudicial material de la Iuri Crasilnicov și Alexandra Crasilnicova, atâta timp cât obiectul acțiunii civile este reglemantat de art.22 alin. (11) din Legea nr. 414 cu privire la asigurarea obligatorie de răspundere civilă pentru pagube produse de autovehicule.

Instanța de apel a reținut ca fiind justă, soluția primei instanțe în partea ce ține de respingerea ca fiind neîntemeiată a pretenției lui Eugeniu Grosu privind recunoașterea lui Iuri Crasilnicov vinovat de producerea accidentului rutier din data de 09 august 2012. Or, potrivit prevederilor art. 400 alin.(1) din Codul contravențional contravențiile prevăzute la art.47, art.481 alin.(5), art.49, 50, 52, 54, 69–71, 73, 761 , art.77 alin.(8), art.772 , 78, art.79 alin.(1), (2), (4), art.801 , 85–87, 89–91, art.911 alin.(13)–(18) și (20), art.96, 99–104, 105–107, art.115 alin.(3), art.157 alin.(4), (6)–(10), art.158 alin.(1) și (2), art.176, 1801 , art.197 alin.(1)–(4), (9), (11)–(13), (15), (16), (22), art.201–203, 205, 209, 220, 221, 222–226, 228–243, 245, art.263 alin.(1), art.2631 , 267, art.273 pct.17) și 18), art.277 alin.(1), (4) și (7), 283, art.286 alin.(3), art.2873 , 2891 , 321, 325, 326 alin.(2)–(6), 331, 332, 3321 , 338–341, 346, art.349 alin.(1), art.350, 3502 , 354–357, 359–362, art.364 alin.(2), (5), (9) și art.365, 3653 se constată și se examinează de către poliție.

Respectiv, în temeiul prevederilor legale enunțate supra, se atestă că organul competent, împuternicit de a constata și examina contravenția prevăzută la art. 242 din Codul contravențional- este poliția, circumstanță ce denotă temeinicia concluziei primei instanțe, precum că solicitarea reclamantului de a constata vinovăția lui Iurie Crasilnicov în comiterea accidentului rutier din data de 09 august 2012 este în afara cadrului legal, instanța de judecată nefiind competentă să constate și să soluționeze

contravenția prevăzută la art. 242 din Codul contravențional.

Subsidiar, ținând cont de faptul că la materialele dosarului lipsesc probe în confirmarea vinovăției lui Iuri Crasilnicov de producerea accidentului rutier din 09 august 2012, instanța de apel a reținut lipsa temeiurilor de atragere la răspundere patrimonială a lui Iuri Crasilnicov.

În această ordine de idei, analizând în ansamblu probele administrate la dosar, instanța de apel a conchis că instanța ierarhic inferioară corect a stabilit și a dat apreciere faptului că în acțiunile lui Iuri Crasilnicov nu se întrunesc careva acțiuni ilicite, cu vinovăție față de Eugeniu Grosu, corespunzător întemeiat a fost respinsă pretenția cu privire la repararea prejudiciului moral.

Instanța de apel a reținut ca fiind justă concluzia instanței de fond care a respins ca fiind neîntemeiată acțiunea reconvențională înaintată de către Iuri Crasilnicov împotriva lui Eugeniu Grosu privind încasarea prejudiciului material, constatând că pretențiile au fost înaintate împotriva pârâtului necorespunzător.

Similar, instanța de apel a fost solidară cu poziția primei instanțe privind nerespectarea Legii nr. 414 din 22 decembrie 2006 cu privire la asigurarea obligatorie de răspundere civilă pentru pagube produse de autovehicule, or, la materialele dosarului lipsește dovada respectării procedurii prealabile de recuperare a prejudiciului material în mod benevol și refuzul lui Eugeniu Grosu de a repara prejudicial material, totodată lipsind dovada înștiințării lui Eugeniu Grosu despre intenția de a efectua evaluarea automobilului informându-l despre data, ora și locul evaluării automobilului de model „Moskvici 412”, cu număr de înmatriculare XXXXX, de către SRL „Carsinit” pentru a-i oferi dreptul să asiste la evaluarea prejudiciului material.

În partea pretenției din cererea reconvențională privind repararea din contul lui Eugeniu Grosu a prejudiciului moral, instanța de apel a menționat că instanța de fond a reținut corect că acesta nu a fost probat prin prisma art. 118 din Codul de procedură civilă, instanței nefiindu-i prezentate careva probe în acest sens, din care considerente soluția instanței privind respingerea pretenției privind repararea din contul lui Eugeniu Grosu a prejudiciului moral, s-a reținut ca fiind justă și întemeiată.

Referitor la cheltuielile de judecată suportate de către CIA „Asito Direct” SA pentru achitarea taxei de stat la a depunerea cererii de apel și suma de 730,38 de lei cu titlu de taxă de stat achitată la a depunerea cererii de recurs, instanța de apel a reținut că acestea în temeiul prevederilor art.94 din Codul de procedură civilă, corect au fost compensate CIA „Asito Direct” SA.

La data de 15 septembrie 2022, Eugeniu Grosu a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și pronunțarea unei hotărâri noi de admitere a acțiunii inițiale sau trimiterea cauzei la rejudecare în instanța de fond, în alt complet de judecată.

În motivarea recursului s-a invocat că nu este de acord cu hotărârea și decizia adoptată considerându-le ilegale și neîntemeiate, pasibile casării din considerentul că, în partea descriptivă a actelor contestate instanțele au indicat și constatat că Eugeniu Grosu a încălcat prevederile art. 18, 19, 20, 21, 23 al Legii nr. 414 din 20 decembrie

2006, indicând acel fapt că nu a fost în drept să recurgă la serviciile unei expertize independente și că nu a înștiințat compania de asigurări pârâtă despre intenția de a efectua un raport de expertiză, îngrădindu-le dreptul de a asista la evaluarea prejudiciului, fapt care nu corespunde realității, din motiv că partea pârâtă a ignorat orice invitație la petrecerea actului de defectare, invocat fiind faptul că anularea procesului-verbal contravențional în baza hotărârii din 19 iunie 2013 a Judecătorei Cahul, menținută prin decizia din 24 septembrie 2013 a Curții de Apel Cahul, nu exclude vinovăția lui Eugeniu Grosu, din care cauză actul de defectare a fost întocmit la data de 06 iunie 2014 și acțiunea cu privire la repararea prejudiciului material și moral a fost înaintată la 21 august 2014.

A indicat că instanțele de judecată incorect fac referire la prevederile art. 18 alin. (1) lit.c) al Legii nr. 414 din 20 decembrie 2006, ori atât CIA „Moldasig” SA, cât și CIA „Asito” SA au fost înștiințate imediat despre producerea accidentului rutier, dar au refuzat de a întocmi careva acte de defectare, atât timp cât durează examinarea cauzei contravenționale. Ulterior, după rămânerea definitivă a hotărârii, reprezentanții CIA „Asito” SA au respins solicitarea de a întocmi un act de deteriorare a mijlocului de transport ce aparținea lui Eugeniu Grosu.

De asemenea a menționat că instanțele incorect fac referire la aceea că Eugeniu Grosu ar fi încălcat prevederile art. 19 alin. (1) lit.c) al Legii nr. 414 din 20 decembrie 2006, ori de procesul-verbal de constatare a pagubelor poate beneficia doar partea păgubită, iar el la acel moment avea calitatea de contravenient și compania de asigurări nu avea obligația să întocmească procesul-verbal.

A notat că, instanța de judecată în partea dispozitivă a hotărârii a omis de a se expune în privința solicitării recunoașterii ca vinovat a lui Iuri Crasilnicov în producerea accidentului rutier, pe marginea cererii de concretizare a pretențiilor și asupra pretenției de încasare a prejudiciului moral, omisiune admisă și de către instanța de apel.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Curtea de Apel Cahul a pronunțat decizia contestată la data de 16 iunie 2022.

Materialele cauzei atestă că decizia motivată a instanței de apel a fost expedită în adresa recurentului Eugeniu Grosu la data de 12 august 2022 și a fost recepționată la 17 august 2022 (f.d. 159, 187 Vol. III).

Astfel, recursul, declarat la 15 septembrie 2022, este în termen.

La 27 octombrie 2022, copia recursului a fost expedită în adresa intimaților, cu înștiințarea despre depunerea referinței (f.d. 181 Vol. III).

Prin referința depusă la 01 decembrie 2022, Iuri Crasilnicov și Alexandra Crasilnicova au solicitat declararea recursului ca inadmisibil.

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele cauzei civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din următoarele motive.

În conformitate cu art. 432 din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- b¹) a aplicat o lege care a fost declarată neconstituțională;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

- a) cauza a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;
- b) cauza a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;
- c) în judecarea cauzei au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;
- d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;
- e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;
- f) hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Temeiurile prevăzute la alin. (3) se iau în considerare de către instanță din oficiu.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Eugeniu Grosu nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

Prin urmare, argumentele invocate în recurs nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat asupra deciziilor instanțelor de apel are caracter nedevalidativ și controlul judiciar se circumscrie doar asupra problemelor de

drept material și procedural, verificându-se în exclusivitate doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție menționează și faptul că, procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție relevă că, conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Rebai și alții contra Franței, 25 februarie 1995), pe când în recursul declarat de Eugeniu Grosu asemenea aspecte nu se regăsesc.

Astfel, din considerentele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Eugeniu Grosu ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 431 alin. (2), 433 lit. a) și 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Recursul declarat de Eugeniu Grosu se consideră inadmisibil.
Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Dumitru Mardari

judecătorii

Galina Stratulat

Mariana Pitic